

vedtaget det ved Sagens forrige Behandling, som de ærede Forslagsstillere nu ville have, at det samme Landssting skal forkaste. Det forekommer mig, at de ærede Forslagsstillere, naar de vilde attraae det, maatte have gaaet en ganske anden Vej; idetmindste maatte de have gaaet en Middelvei. Man maatte have taget Sagen paa en anden Maade, stillet den noget anderledes, sat Fristen noget længere, man maatte ikke være gaaet ud paa at opnaae Alt, hvad man kunde attraae. Men, som Sagen nu stiller sig, veed jeg ikke, hvorledes Landsstinget skal kunne komme fra hvad det engang har vedtaget, selv om det var af større Betydning, end jeg erkjender det for at være. Saa gjerne jeg end kunde ønske, at de Formænd, som efter den høitærede Indenrigsministers Forslag ere udnævnte, ogsaa kunde udføre deres Forretninger selv, kan jeg dog ikke nægte, at det kunde i enkelte Tilfælde være ønskeligt, at der kunde konstitueres andre Mænd, naar disse vare her tilstede som Rigsdagsmand i et af Thingene; og jeg kan ikke nægte, at jeg kunde ønske at høre den høitærede Indenrigsminister udtale sig, om han maatte være tilbøielig til, paa Andragende derom, at bevirke Constitution for saadanne Mænd, som dertil maatte blive bragte i Forslag. Kunde dette skee, forekommer det mig ogsaa, at en heel Deel af de Betænkkeligheder ville bortfalde, som ere reiste af de ærede Forslagsstillere. Jeg erkjender, at den høitærede Indenrigsminister med udmærket Sagkundskab og til fuldkommen Tilfredshed, saavidt mig er bekendt, har udvalgt disse Mænd, og har været særdeles heldig i Valget, og at dette er vigtigere, end at Valget var steet i en noget kortere Tid; men desuagtet forekommer det mig dog, at det i nogle Tilfælde kan være nødvendigt at faae Andre konstituerede. Naar der er henviist til et Exempel og talt om, hvorledes Forholdet stiller sig paa enkelte Steder, troer jeg ikke, at dette i disse Sager vil være af stor Vigtighed; man kjender ikke de nærmere Omstændigheder; det kan være, at, naar man kjendte dem i deres hele Totalitet, vilde det ganske forandre den Betragtning, man ellers vilde komme til, ved at høre et Exempel anføre og uden at faae de nærmere Forhold og Omstændigheder i det Hele oplyste. For mit

personlige Bedkommende har Sagen, paa hvilken Maade man end tager den, aldeles ingen Betænkkelighed, hvad enten man vedtager eller forkaster det stillede Ændringsforslag.

Indenrigsministeren: Ifølge den Opfordring, som særligt er rettet til mig, skal jeg ikke undlade at udtale, at jeg antager, at der kan konstitueres i dette Forhold. Jeg har allerede paa Forespørgsel derom udtalt, at jeg antager, at, naar En af Kongen er udvalgt til Formand for Afløsningen i et District, da kan han af Indenrigsministeriet konstitueres til at udføre disse Forretninger ogsaa i et andet District, naar den for dette District bestfittede Formand enten har Forsald eller selv er interesseret i Sagen, eller der paa anden Maade er Grunde, der afholde ham fra at udføre dem. Hvor man derimod ikke kan erholde en Mand, til hvem et saadant Hverv er overdraget af Kongen, antager jeg rigtignok, at selv til Constitution vil der udfordres kongelig Stadfæstelse, men den skal i fornødent Tilfælde blive søgt erhvervet.

Trefchow: De ærede Medlemmer af Landsstinget have under denne Session havt adskillige Gange Leilighed til at gjøre sig bekendt med vor uheldige Holbergs „den Vælgelindede“. Dersom Thinget nu uden andre eller bedre Grunde end de, der af Forslagsstillerne ere fremsførte, skulde ville forandre den Beslutning, som det for nogle Dage siden har taget, saa frygter jeg meget for, at dette vil give Anledning til en Sammentigning mellem Thinget og den der fremstillede Charakter, der maaskee ikke vil falde ud til Thingets Fordeel. (Munterhed).

Schroll: Da jeg stemte mod det Ændringsforslag, som to ærede Medlemmer havde stillet under Nr. 1 til den forrige Behandling, vil jeg anføre, hvorfor jeg dengang stemte derimod. Mine Bevæggrunde var nemlig for det Første med Hensyn til Loven af 4de Juli 1850 § 4, at man ogsaa efter denne Lov kunde blive udsat for, at den Arbeidsberettigede først faaer at vide, at han mister sine Ugedage hos Huusmændene, Dagen før den 1ste Mai, og jeg fandt det derfor ikke nødvendigt med Hensyn til dette Lovudkast, som kun angaaer dette Aar, at gjøre nogen Forandring. Dernæst forekom